

Η διδασκαλία της ζωής του Αγίου Νικολάου στο νηπιαγωγείο: αξιολόγηση και συμπεράσματα (Χριστίνα Τσάκα, Νηπιαγωγός)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bit.ly/2drkRNE>]

Ακόμα, τα παιδιά κατανόησαν και την έννοια του εορτασμού, καθώς και την έννοια της Αγιότητας. Συγκεκριμένα, όταν ρώτησα «Ξέρετε τι σημαίνει Άγιος;» ένα παιδί απάντησε «Ναι, οι Άγιοι έχουν πεθάνει και έχουν γίνει πνεύμα». Επίσης, το μάθημα ήταν περισσότερο καθιστικό παρά ενεργητικό και δραστήριο. Ήταν, παρατήρησα ότι σχεδόν τα μισά παιδιά της αίθουσας βαρέθηκαν τη δεύτερη ώρα και σταμάτησαν να παρακολουθούν ενεργά. Ωστόσο, είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι ενώ ένα αγόρι, το οποίο τις περισσότερες φορές δεν κάθεται στο καρεκλάκι του και δεν παρακολουθεί το μάθημα, στο συγκεκριμένο μάθημα κάθισε ήσυχο και δεν δημιούργησε κανένα πρόβλημα, χωρίς βέβαια να παρακολουθεί και να συμμετέχει ενεργά. Άκουσε την ιστορία, όμως στις ερωτήσεις κατανόησης που έγιναν

μετέπειτα δεν έδωσε καμία απάντηση.

Επιπρόσθετα, ο στόχος και το περιεχόμενο του μαθήματος τέθηκαν από την αρχή της διδακτικής ώρας και αυτό είχε ως αποτέλεσμα να διδαχθεί ό,τι είχε οργανωθεί. Τα παιδιά έδειξαν αρκετό ενδιαφέρον για αυτό που άκουγαν, αφού προφανώς δεν είχαν ξανασυζητήσει κάτι παρόμοιο στο νηπιαγωγείο. Το λεξιλόγιο που χρησιμοποιήθηκε ήταν προσαρμοσμένο στις ανάγκες και τις ικανότητες των νηπίων, με στόχο να μην δυσκολευτούν περαιτέρω. Αυτό οδήγησε στην καλύτερη διεξαγωγή της διδασκαλίας ώστε να μπορούν τα παιδιά να κατανοήσουν ευκολότερα τις έννοιες.

Παράλληλα, χρησιμοποιήθηκε το ιστόγραμμα, πάνω στο οποίο αφενός καταγράφαμε οτιδήποτε σημαντικό αναφέραμε και αφετέρου κολλούσαμε εικόνες, ώστε οι μαθητές που δεν ήταν σε θέση να διαβάσουν, να μπορούν να τις βλέπουν και να κατανοούν το περιεχόμενο της εκάστοτε συζήτησης. Σε αυτό το σημείο παρατηρήθηκε ότι τα παιδιά έδωσαν πολλή βάση στις φωτογραφίες, αφού στάθηκαν και τις επεξεργάστηκαν, παρατηρώντας και περιγράφοντάς τις.

Η σωστή οργάνωση και προετοιμασία της διδασκαλίας επέφερε την αδιάκοπη εμπλοκή και συμμετοχή των περισσότερων νηπίων κατά τη διάρκεια της πρώτης διδακτικής ώρας, εκτός βέβαια από το προαναφερθέν παιδί που δεν μπορούσε να συμμετέχει σε ολόκληρη τη διαδικασία ενεργά. Επίσης, τα παιδιά αλληλεπιδρούσαν μεταξύ τους, συζητούσαν για το πώς θα λύσουν κάποιους προβληματισμούς που

τους είχαν τεθεί και απαντούσαν με σχετική άνεση σε κάθε ερώτηση που τους γινόταν. Ειδικότερα, τη στιγμή που καθίσαμε στα τραπέζακια, για να ζωγραφίσουμε, τα νήπια ήταν τόσο συγκεντρωμένα σε αυτό που έκαναν και διατηρούσαν συνεχώς την τάξη στην αίθουσα.

Τέλος, τα συναισθήματα αυτοεκπλήρωσης ήταν έκδηλα, καθώς οι στόχοι που είχαν τεθεί εκπληρώθηκαν με επιτυχία και τα παιδιά ενεπλάκησαν σε μια εκπαιδευτική διαδικασία, μέσω της οποίας έμαθαν και προβληματίστηκαν. Μέσω αυτής της διδασκαλίας φάνηκε ότι τα παιδιά έμαθαν, προβληματίστηκαν και πληροφορήθηκαν για λαϊκές παραδόσεις και θαύματα.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Οι Άγιοι, ως πρόσωπα, είναι ιδιαίτεροι, για αυτό το λόγο πρέπει να τιμούνται και να εορτάζονται. Αυτό πρέπει να συμβαίνει γιατί τόσο με τις πράξεις τους, όσο και με τις θαυματουργικές τους παρεμβάσεις κατόρθωσαν να βοηθήσουν ανθρώπους που είχαν πραγματική ανάγκη. Αυτοί πολέμησαν, αντιστάθηκαν και αντιμετώπισαν πολλές δυσκολίες, αλλά ποτέ δεν πρόδωσαν την πίστη τους απέναντι στο Χριστιανισμό και τον ίδιο το Θεό.

Μέσω της διδασκαλίας που υλοποιήθηκε, με θέμα τον Άγιο Νικόλαο επιδιώξαμε να μάθουμε στα παιδιά ποιοι είναι οι Άγιοι και γιατί πρέπει να τους σεβόμαστε. Επικεντρωθήκαμε και πληροφορήσαμε τα παιδιά για τη ζωή του Αγίου Νικολάου εστιάζοντας την προσοχή μας σε σημεία που δείχνουν την προσφορά του στο λαό αλλά και τη θαυματουργική του δύναμη. Ακόμα, τονίσαμε στα παιδιά ότι οι Άγιοι δεν σταμάτησαν ποτέ να δείχνουν τη πίστη τους στο Χριστιανισμό, πράγμα που επέφερε την αγιότητά τους. Τέλος, όσον αφορά στις αξίες των Αγίων θεωρήσαμε απαραίτητο να τις διδαχθούν τα παιδιά, αφού θα ήταν καλό να τις εκτιμήσουν και να θελήσουν να τις ακολουθήσουν στη ζωή τους.

Συμπερασματικά, η διδασκαλία για τους βίους των Αγίων και συγκεκριμένα για τη ζωή του Αγίου Νικολάου στα παιδιά ήταν ιδιαίτερα σημαντική, αλλά συνάμα απαραίτητη, καθώς τα παιδιά απέκτησαν τόσο θρησκευτικές, όσο και ηθικές και παιδαγωγικές αξίες.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική

- 1. Αλιβιζάτου, Α., (1948). *Η αναγνώρισις των Αγίων εν τη Ορθοδόξω Εκκλησίᾳ*, 19, σ. 18-52. «Θεολογία».**
- 2. Θεοδώρου, Α., (2006). *Βασική Δογματική Διδασκαλία - Απαντήσεις σε ερωτήματα Συμβολικά*, 2η έκδ. Αθήνα: Αποστολική Διακονία..**
- 3. «Κατακόμβη», (1998). *Εξαμηνιαία έκδοση Μητροπολιτικού-Καθεδρικού Ι.Ν. Αγ. Νικολάου Βόλου, Αφιέρωμα στον Άγιο Νικόλαο, Ανάπλαση της μορφής του Αγ. Νικολάου από τον καθηγητή της ανατομίας στο πανεπιστήμιο του Μπάρι, Luigi Martino, Φωτίου Νικητοπούλου,***

Θεολόγου, , σ. 38-52.

4. Λάγγης, Μ., (1993). Ο Μέγας Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας , 5η εκδ. Αθήνα: Ματθαίου Λάγγη.
 5. Παπαδόπουλος, Α., (1997). Αγιολογία II , Θεσσαλονίκη : εκδ. Πουρναράς.
 6. Πάσχος, Π., (1997). Άγιοι οι φίλοι του Θεού, Αθήνα : εκδ. Αρμός.
 7. Σταυριανός, Κ., Σημειώσεις Σεμιναρίου, εκδ. Πανεπιστημίου Κρήτης.
 8. Τρεμπέλας, Ν. Παν., (1997). Δογματική της Ορθοδόξου Καθολικής Εκκλησίας, τόμ. Γ', Αθήνα.
 9. Τσάμης, Δ., (2008). Αγιολογία της Ορθοδόξου Εκκλησίας , Θεσσαλονίκη :εκδ. Πουρναράς,.
 10. Φλορόφσκυ, Γ., (1989). Θέματα Ορθοδόξου Θεολογίας, 2η έκδ. Αθήνα: Άρτος Ζωής.
 11. Χρυσοστόμου Παπαδόπουλου (αρχιεπισκόπου Αθηνών, 1923-1938) «Περί της ανακηρύξεως Αγίων εν τη Ορθοδόξω Εκκλησίᾳ» (1934).

Ξένη

- 1. Gustav Anrieh, Hagios Nikolaos. Der heilige Nikolaus in der griechischen Kirche, 2 τόμοι, Leipzig 1913 -17.**

2. Jean Bodel d'Arras, « Jeu de Saint Nicolas » (Louis Réau, Iconographie de l'art chrétien, τόμ. III, Iconographie des saints II, Paris 1958, σ. 978).

Διαδίκτυο